

УДК 33+65
ББК 65

День Європи в Мукачівському державному університеті: Матеріали круглого столу присвяченого дню Європи в Україні, 12 травня 2016 року / Ред. кол.: Чучка І.М. (гол. ред.) та ін. – Мукачево: Вид-во МДУ, 2016. – 68 с.

У збірнику представлено тези доповідей учасників круглого столу присвяченого дню Європи в Україні «День Європи в Мукачівському державному університеті». Розглядаються питання сучасного стану та тенденцій розвитку євроінтеграційних процесів в ЄС, досліджуються теоретичні та практичні аспекти транскордонного співробітництва регіонів України з регіонами країн ЄС, перспективи інтеграції економіки України в Європейський ринок, проблеми маркетингового забезпечення євроінтеграційних процесів.

Видання розраховане на науковців, спеціалістів, викладачів, аспірантів та студентів, які займаються проблемами міжнародної економіки, транскордонного співробітництва та маркетингу.

Редакційна колегія:

Пітюлич М.І. – д.е.н., професор, Чучка І.М. – к.е.н., доцент, Гаврилець О.В. – к.е.н., доцент, Зарічна О.Ю. – к.е.н., дцент, Рега М.Г. – к.е.н., доц., Бочко О.Ю. – к.е.н., доц. Лендел О.Д.

Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

© Мукачівський державний університет, 2016

ЗМІСТ

Анталовська О. В., Мартинишин В. В., Дмитрук В. І. Українсько-польське економічне співробітництво	4
Братюк В.П. Вдосконалення механізму співробітництва в туристичній сфері в ЄС	7
Бора Н.Ю. Проблеми та перспективи впровадження міжнародної платіжної системи Pay-Pal в Україні	11
Гаврилець О.В. Сучасна екологічна політика Європейського Союзу	14
Гегедош К.В. Роль менеджменту в удосконаленні роботи українських прикордонних областей у Карпатському сврорегіоні	16
Димитрій О.М. Зелена книга з інновацій	18
Кампов Н.С., Касинець О.В. Європейський досвід державного регулювання туризму	20
Ковальчук І.С. Перспективи розвитку туризму у Західному регіоні у контексті транскордонного співробітництва	24
Лендел О.Д. Перспективи євроінтеграції валютної системи України	26
Лизанець А. Г. Особливості формування державної молодіжної політики в ЄС	29
Медвідь Л.І., Махлинець С.С. Закордонний досвід використання велоінфраструктури в туризмі	33
Павлишинець І.В. Сучасна криза в Європі: виклики і перспективи	37
Полянська В.Е., Дрозд Н.В. Проблеми міграційної політики ЄС: підходи до її вирішення	40
Пугачевська К.Й. Європейський вибір України – невід’ємна складова її подальшого розвитку	43
Рега М.Г. Стратегічні засади зовнішньоекономічної діяльності в умовах співробітництва з ЄС	47
Рубей М.С. Розвиток підприємницького сектору в Закарпатській області за сприянням EEN	50
Товканець Г. В. Соціальне партнерство в розвитку вищої освіти	53
Товканець О.С. Державне управління освітою в європейських країнах ...	55
Феєр О.В. Очікування та настрої українського суспільства від євроінтеграції	58
Човрі Д.В. Специфіка і напрямки розвитку ЄАП ЄС	60
Чучка І.М. Причини і факти, які стали основою формування об’єднаної Європи	65

К. В. ГЕГЕДОШ

голова наукового студентського товариства факультету ЕУІ,
студент 4-го курсу напрям підготовки «Менеджмент»,
Мукачівський державний університет (м. Мукачеве)

РОЛЬ МЕНЕДЖМЕНТУ В УДОСКОНАЛЕННІ РОБОТИ УКРАЇНСЬКИХ ПРИКОРДОННИХ ОБЛАСТЕЙ У КАРПАТСЬКОМУ ЄВРОРЕГІОНІ

На сьогоднішній день відносини України з Європейським Союзом відіграють важливу роль, оскільки на основі їх подальшого співробітництва буде залежати наскільки швидко наша держава буде стабілізуватися та розвиватися як в економічному, так і соціальному плані.

Нинішня ситуація в Україні вкрай загострена через політичну та економічну кризу, яка спричинила: курсову та цінову інфляцію, падіння купівельної спроможності майже у всіх жителів країни, а також закриття багатьох суб'єктів господарської діяльності (тобто підприємств), що призвело до загострення такої категорії як безробітність і, як наслідок, – зростання трудової міграції (як робочої так й інтелектуальної) за кордон. Якщо дану ситуацію промоделювати на основі методу екстраполяції – в недалекому майбутньому України, як держави, не стане.

Але вкрай сильно загострилась ситуація на периферійних прикордонних територіях країни. У них слабо розвинута промисловість (яка породжує міграційні процеси), майже в незадовільному стані інфраструктура (яка зменшує приток туристів і в результаті навіть ті бізнес одиниці, які орієнтуються на сфері послуг, як правило, не мають кого обслуговувати).

І тому, саме тепер повинно зростати та посилювати свою роль транскордонне співробітництво (ТКС), яке за допомогою спільних узгоджених дій її суб'єктів дозволить виявити, одержати та наростити позитивний синергетичний ефект для прискорення соціально-економічного розвитку периферійних прикордонних регіонів.

Але навіть тут виявились деякі проблеми щодо даного явища. Якщо брати до уваги, що на Україні однією з провідних форм ТКС є – єврорегіони, то кожен з них має свої особливі проблеми і методи їх вирішення. На нашу думку, саме Карпатський Єврорегіон заслуговує уваги для дослідження, оскільки займає вигідне як з географічної, так і з політичної точки зору становище. В даному єврорегіоні тільки Україна ще не стала членом Європейського Союзу, інші ж країни, які входять до даного утворення (Угорщина, Словаччина, Польща та Румунія) вже майже як 10 років є повноцінними її учасниками.

Отож, що стосується Карпатського Єврорегіону, то багато науковців досліджували дану тематику і майже всі вони вважають такі основні проблеми функціонування даного утворення:

масштаб. Різний рівень розвитку, різні потреби у кожного з країн учасниць. Це показує неспроможність повноцінного функціонування

структури, воно породжує кризу регіонів-учасників з Асоціацією;

недостатній рівень розвитку інфраструктури в Карпатському Єврорегіоні, зокрема недостатня кількість пунктів перепуску через кордон та якість під'їзних шляхів до них, нестача логістичних (у тому числі транспортно-логістичних) центрів та складської інфраструктури, суб'єктів сервісного обслуговування транзитних потоків;

недостатній рівень координації міжрегіонального, міжнародного і транскордонного співробітництва у рамках Карпатського Єврорегіону з боку українських регіональних та загальнодержавних суб'єктів (органів влади, бізнес-структур та інститутів громадянського суспільства) щодо вирішення спільних енергетичних, соціальних, екологічних проблем та активізації транскордонного співробітництва.

Тобто, ми бачимо, що ці проблеми в нас є вже не один рік. Науковці пропонують різні шляхи вирішення. Але як виявилось, вирішенням даних проблем не особливо є хто зацікавлений.

Пояснюється це тим, що самоврядні управлінські органи місцевих громад (сільради та райради) позбавлені адміністративних і фінансових важелів впливу (не беруть участі у конкурсному відборі проектів міжнародного співробітництва та прийняття рішень про їх дофінансування). Це все покладено на центральні органи виконавчої влади, які практично на місцях не є задіяні, і тому не знають, які конкретні проблеми має той чи інший транскордонний регіон чи область, що як наслідок відображається на його результатах.

Доцільно було б надати ширші повноваження регіональним, районним, місцевим громадам саме в цій сфері – сфері транскордонного співробітництва. Це повинно проявитися у тому, що представництва регіональних органів влади (в даному випадку – Закарпатської, Львівської, Івано-Франківської та Чернівецької областей), повинні бути задіяні в процесі розробки міжнародних програм та проектів, визначення їх стратегічних пріоритетів, бути залученими до міжурядових рад та комісій з питань транскордонного та міжрегіонального співробітництва (Україна – Польща – Румунія – Словаччина – Угорщина). Але при цьому, не робити так, як це було пов'язано нещодавно з фінансуванням заробітних плат та стипендій профтехучилищ. Що нібито від коли децентралізація, то тепер ви самі по собі. Центральні органи влади нехай і надалі складають бюджет на розвиток ТКС. Різничею буде те, що тепер ці гроші правильно використовуватимуться, а саме у тому – в чому потребують місцеві жителі прикордонної зони. Звісно, можна деяку частку фінансування і виділити на місцеві бюджети.

Отож, ми є свідками того, що втрачається потужний синергетичний ефект від даної співпраці і губиться значна частина ресурсів та зусиль учасників транскордонного співробітництва, що відповідним чином знижує його ефективність. Але, якщо реалізуватиметься вище сказана нами практична ідея, то периферійні прикордонні території, які завжди мали багато недоліків, зможуть стати одними з найрозвинутіших європейських регіонів України.